

11.3.2016

אזכרה לאמא ואבא היקרים שלנו

כבר זמן רב עבר מאז נפרדנו ממכם, ועולים לא מעט זכרונות על תקופות יפות בחיינו המשותפים כילדיכם, החיבוק והתמיכה שלכם בכל אחד מבניכם ואחרי זה נכדיכם/נכדותיכם.

היה לי העונג לחיות בבית הפתוח והחם שלכם עם המון הבנה, והידיעה שתמיד אפשר לבוא בכל שעה להישען על כתפיהם ולהשמיע את מה שיש לי על הלב כאשר אתם תומכים במילה טובה.

היום אספר על נכדותיכם הדס והילה שגודלות ונמצאות כבר בכיתה י"א, מדריכות של בני נוער בקיבוץ, ובחודש זה יוצאות למסע בפולין, כמה הייתם מתגאים בהן, כמה הייתם שמחים עם התעודות שקיבלו בשליש הראשון של י"א ותעודות הצטיינות. בנוסף, בשנה זו הן גם נבחנות לבגרות, ובנוסף גם יתחילו ללמוד נהיגה,

אמא יקרה, דעי כי נכדוּתִיך הצעירות ביותר, הדס והילה עובדות בגיל הרך, לפעמים גם בבית התינוקות שהן עצמן היו בו, באותו בית תינוקות שנאבקת להקמתו – תכננו ודאגת שיהיה מתאים לצרכים השונים של גידול התינוקות. את בעלת הניסיון והידע הרב בגידול התינוקות זכית לראות את נכדוּתִיך הדס והילה כתינוקות במקום שאת הקמת... אני מתאר לעצמי כמה היית מתמוגגת לשמוע מפיהן חוויות מהעבודה המשותפת עם המטפלות של בית התינוקות – שם עבדת רוב שנותיך. כמה חבל שלא הספקתם לחוות איתן את החוויות הללו שהיו גורמים לכם להמון נחת ושמחה.

לאבא היקר, דע לך שבכל תוכנית אבודים בטלויזיה (בה צופית גרנט מסייעת לאנשים למצוא קרובי משפחה אבודים), אני חושב שאם תוכנית זאת הייתה קיימת כשהיית בכושר ובמצב טוב מבחינה בריאותית, היית בודאי יוצר איתה קשר כדי שתנסה יחד איתך ובני משפחה נוספים, לחפש אם אולי במקרה נותר איזה שריד מהשואה באוקראינה כפי שניסית לבדוק באמצעות קרובי משפחה וחברים שיצאו לאזור.

ככה אין חדש, עמרי גר אצלכם בבית שלכם, אך הוא כמו בן בית אצלנו, הרי חשוב לשמור על קשר משפחתי קרוב. ובטח רציתם שכך ייהיה ושנהיה משפחה מגובשת כפי שהייתם בזמנכם.

אז הורים יקרים – כולנו מתגעגים לימים הטובים אתכם,

כמו שאומרים - תשמרו על כולנו מלמעלה -

יובל – בנכם האוהב